

[Holdgaard.]

Tilladelse kort citere Slutningen af denne Spidsartikel, hvor den henvender sig til „Morgenbladet“s Artikel. Det hedder her i Slutningen:

„Morgenbladet“ kom for Skade overfor Københavns Kommune, men var det virkelig Alvor med Bladets Omsorg for de gamle Aldersrentenydere, og var det tillige et Udtryk for Venstres Følelser for dem, saa var det godt Haab om, at der kan oprinde lysere Tider for disse gamle Mennesker. I hvert Fald kan vi vanskeligt tænke os andet end, at alle vil være enige om, at Kommunerne og Staten ikke bør gøre sig til de egentlige Legatnydere. Den Lov, der har indført dette, er en Utilbørlighed. Det er mod den, Hammeren skal svinges.“

Jeg citerer dette, fordi „Kristeligt Dagblad“ er et Organ, som ikke til daglig giver de Partier Medhold og Tilslutning, der staaar som Anbefalere af det foreliggende Lovforslag, som netop tager Sigte paa at rette det Misforhold og den Utilbørlighed, som „Kristeligt Dagblad“ siger, at man har gjort sig skyldig i ved Nedsikring af Aldersrenten i 1927. Yderligere er der i det foreliggende Lovforslag en Bestemmelse om, at hvis en Aldersrentenyder selv har erhvervet sig en Livrente, eller Arbejdsgiveren har sikret vedkommende en saadan Livrente, ses der bort fra denne. Den Bestemmelse kan jeg give min fulde Tilslutning, fordi den er i god Overensstemmelse med de Synspunkter, jeg fremsatte i Fjor under Behandlingen af det konservative Folkepartis Lovforslag, og jeg ser med megen Tilfredshed, at Ministeren vil arbejde videre med Tanken om frivillig Livrentetegning, hvorefter man, saa vidt jeg forstaaar Ministeren, kan faa Lov til at tegne en Livrente til et større Beløb, uden at det skal medføre Fradrag i Aldersrenten.

Der er endvidere indført en ny Bestemmelse, en Bestemmelse om, at Invalideforsikringsretten bemyndiges til at iværksætte Helbredelsesforanstaltninger overfor Børn under 15 Aar. Ogsaa denne Bestemmelse kan faa overordentlig Betydning. Derfor hilser jeg den med Glæde.

Det forekommer mig, at Ministeren i det store og hele har haft en heldig Haand ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag, ved denne Sammenarbejdning og Udbygning af disse betydningsfulde Love. At enkelte Klasser er misfornøjede, er vel forstaaeligt, jeg tænker her særlig paa Invaliderentenydere paa Landet, som i Forhold til, kan man godt sige, dem, der nyder godt af vor

øvrige sociale Lovgivning, i nogen Maade har haft en Særstilling, uden at jeg selvfølgelig vil hævde, at disse Mennesker har faaet for meget. Men man kan ikke, naar man sammenligner den Lov, som jeg sagde før, med de andre Love, vi har af et noget lignende Indhold, nægte, at det er noget af en Særstilling, disse Mennesker har faaet. Men det er, som om man glemmer det Misforhold, der var til Stede før mellem Land og By. Derfor vil jeg gerne give nogle Oplysninger, fremsætte nogle Tal til Belysning af de virkelige Forhold og af, hvordan dette Lovforslag, hvis det bliver vedtaget, vil virke. Jeg skal eksempelvis nævne, hvordan det vil virke overfor en enligstillet Mand. En enligstillet Mand her i København faar efter den nugældende Lov 540 Kr. Det er Grundbeløbet, og saa kan Kommunalbestyrelsen, hvis han er svær Invalid, give ham et Tillæg paa 260 Kr., saa at han kommer op paa 800 Kr. Ifølge Lovforslaget vilde han i Stedet for 540 Kr. faa 708 Kr., og hvis han er svær Invalid, faa et Hjælpeløshedstillæg paa 180 Kr. og saaledes komme op paa 888 Kr. Dersom nu vedkommende Invaliderentenyder er Forsørger og har Børn, saa kan han, hvis han har saa mange Børn, at han kan udnytte — for at bruge det Udtryk — det fulde Forsørgertillæg, som udgør 260 Kr., her i København efter den bestaaende Lov faa 800 Kr., medens han efter Forslaget kan komme op paa 1 200 Kr. (Elmqvist: En enlig Mand med 5 Børn!) Ja, det er Tillæg. Derfor har man ikke saa megen Grund til at beklage sig, som man har gjort. (Afbrydelse). Ja, en enlig Mand, der er Invalid, og selvfølgelig i det Tilfælde, han har Børn. Jeg ved ikke, om ærede Medlemmer vil have nogen Specifikation eller Udredning af, hvem han har Børnene med, det kommer det ikke an paa i denne Forbindelse. Jeg forstaaar i øvrigt ikke Hensigten med Afbrydelsen fra det ærede Medlem Hr. Elmquist, hvad Interesse han har i at faa dette nærmere uddybet.

En enlig Mand i Købstæderne faar nu det samme Beløb, nemlig 540 Kr. plus de 260 Kr., hvis han er svær Invalid; han kan altsaa komme op paa 800 Kr. Efter Lovforslaget faar han 606 Kr. plus de 168 Kr., og han vil altsaa gaa ned fra 800 Kr. til 774 Kr., men saa kan han faa et Børnetillæg, hvis han er Forsørger, og dette Tillæg kan gaa op indtil 300 Kr., saaledes at han kan faa 1 074 Kr.

En enligstillet Mand paa Landet faar jo det samme efter den nuværende Lov som i de andre Kommunegrupper, nemlig 800 Kr.